

'T IS "BINGO" OP DE CAMPING

Blijspel in drie bedrijven

door

EVELIEN EVERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: 'T IS "BINGO" OP DE CAMPING gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EVELIEN EVERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jos Bergervoet: 'n Kerel die zich aan alles ergert. Het valt niet mee, om in zijn ogen iets goed te doen. Een echte mopperkont. Maarten van Rossem in het kwadraat. Hij draagt 'n korte broek en sandalen geen sokken.

Ina Bergervoet: Vrouw van Jos. Probeert haar man een beetje in toom te houden. Daar heeft ze 'n dagtaak aan. Hij is zoals hij is, soms kan ze er wel om lachen

Janneke Gotink: Ze is veel te jong gekleed. Ze kan zo mee doen in het programma hotter than my daughter. Ze heeft 'n te korte en kale jurk aan met 'n tijgerprint, daar onder 'n goudkleurige legging. Veel kitsch en glimmende sieraden. Ze heeft 'n hele brede centuur om, waarom dat is wordt duidelijk op het einde van het eerste bedrijf. Ze lust graag 'n borreltje. Te graag en te veel.

Wilfried Gotink: Goede sul, vrachtwagenchauffeur. Daar praat hij graag over. Doet zijn best om zijn vrouw van de drank af te krijgen.

Hetty Kleinsma: Recht voor de raap type. Laat zich de kaas niet van het brood eten.

Gemma van Almen: Vriendin van Hetty. Is gek op dieren en de natuur.

Cor Bruil: 'n Asociaal type, praat plat Amsterdams, heeft maling aan iedereen. Behandelt zijn vrouw als 'n slaaf. Hij heeft 'n joggingbroek aan en 'n wit hemd zonder mouwen (*zo'n Onslo hemd*) een paar grote tatoeages en 'n dikke gouden ketting maken het plaatje compleet.

Dienke Bruil: Vrouw van Cor. Geen groot licht. Loopt zich de benen uit de kont om het haar man naar de zin te maken, maar er zijn grenzen.

Herman: 'n Cavia.

DECOR:

De beide zijwanden van de coulissen worden omgetoverd tot twee heuse stacaravans. Met allebei 'n deur en 'n raam. Jos zijn caravan heeft 'n klapraam. De achterwand wordt 'n groenstrook. Er is een afscheiding tussen de tuintjes. Aan de achterkant wat hoger en op niets uitlopend. Aan beide kanten staat eenvoudig tuinmeubilair. Aan de kant van Hetty en Gemma ligt 'n gezellig tafelkleedje op de tafel en staat 'n rode bloempot met 'n plantje er in. Achter beide caravans is een looppad de ene naar links de andere naar rechts. Verder naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

(speelt zich af in het voorjaar. Alle bedrijven spelen zich in een dag af. Jos zit buiten in zijn stoel. Hij is 'n dik boek aan het lezen. 'n Beetje 'n gewichtig boek over geschiedenis. Voor de rest liggen er ook nog wat gezellige bladen op de tafel. Op de achtergrond hoor je vogeltjes fluiten. Als hij even zit komt Ina met de koffie en 'n plakje koek op vanuit de caravan)

Ina: Zo, leg nu dat boek maar even weg. Je zit de hele morgen al in dat ding te koekeloeren. Wat denk je, zullen we vanmiddag een eindje wandelen? Het is zulk mooi weer.

Jos: Als dat met alle geweld moet, dan doe ik dat wel. *(blijft stug in het boek kijken)* Maar we blijven wel op de harde weg. Dat gedoe in 'n zandweg is mij niks waard.

Ina: Waarom is jou dat niks waard?

Jos: Als ik ergens 'n hekel aan heb is het zand in mijn schoenen. Voor dat je het in de gaten hebt loop je je hele voeten stuk.

Ina: Je kunt toch ook een paar dichte schoenen aan doen. Ik vind wandelen op bospaden en zandwegen veel leuker dan op asfalt.

Jos: Ik heb vakantie en dat ga ik niet twee keer daags wat anders aan doen.

Ina: *(gelaten)* Nou ja, dan lopen we wel over de verharde weg.

Jos: En niet verder dan drie kilometer, het moet wel leuk blijven.

Ina: *(zit genoeglijk en roert in de koffie)* Dat vind ik nu zo mooi aan kamperen, moet je toch eens horen hoe mooi de vogeltjes fluiten. Een heel orkest alleen voor ons.

Jos: Wat mij betreft mogen ze de snavel wel een poosje dicht houden. Met al dat kabaal kan ik mij moeilijk concentreren op mijn boek.

Ina: Het hoort bij de lente. Daar word ik altijd heel blij van.

Jos: Nou, ik niet. Niet te geloven dat zulke achterlijke kleine dingen zo'n klere-herrie kunnen maken. Je kunt nog beter drie hoog achter in de stad zitten, dan heb je meer rust dan hier.

Ina: Je weet helemaal niet waar je over praat. Je houdt het nog geen week vol in de stad.

Jos: *(mopperend)* Maar dit is ook niks.

Ina: *(blijft ijzig kalm)* Ik vind het mooi.

Jos: Ach jij, jij vindt alles mooi, of prachtig, of super.

Ina: *(sussend)* Leg dat boek nu even weg. Probeer je toch eens 'n beetje te ontspannen. Je ergert je overal aan. Je krijgt er nog 'n keer te veel van.

Jos: Waarom moet ik dit boek nu wegleggen? Je zegt dat ik mij moet ontspannen. Nu dit boek ontspant mij. Niet dat gekwetter van de vogels. *(er begint 'n haan te kraaien. Jos smijt het boek op de tafel en staat op en ijsbeert rond)* Nu dat ook nog. Die achterlijke haan van de kinderboerderij. Dat ding weet niet wanneer het morgen of avond is.

Ina: Laat die haan toch kraaien Jos.

Jos: Als wij thuis zo'n stom beest hadden, dan had hij al lang in de soep gezeten.

Ina: Ja, ik weet wel dat jij 'n hekel aan beesten hebt.

Jos: *(misprijzend)* Kinderboerderij, dat verstoort alleen maar de rust. Dadelijk stikt het hier van het kleine grut, daar zit ik helemaal niet op te wachten. En maar jengelen en schreeuwen als malloten.

Ina: Kinderen zijn nu eenmaal 'n beetje luidruchtig.

Jos: 'n Beetje luidruchtig noem je dat. Ze krijsen net of ze er geld van trekken. Die ouders van tegenwoordig hebben ze totaal niet onder controle.

Ina: Ach, dat valt allemaal wel mee.

Jos: Valt wel tegen zul je bedoelen. Het zijn allemaal van die kleine heiligen, die ze op 'n voetstuk hebben gezet. De ouders hebben alleen niet in de gaten als je de blagen op 'n voetstuk zet dat ze dan op je neer kijken. En als je niet oppast, spugen ze je in de nek. *(gaat weer zitten)*

Ina: Zo erg is het allemaal niet. Er zijn ook best goed opgevoede kinderen bij.

Jos: Mmm, als je er een ziet, wil je mij die dan even aanwijzen?

Ina: Drink nu eerst je koffie op en neem 'n plakje koek.

Jos: Die koek hoef ik niet. Gisteren had ik het een uur later nog onder het gebit zitten.

Ina: Dan neem je maar geen koek. Dat maakt mij niets uit. *(er komt leven in de caravan tegenover. Je hoort zachtjes Nederlandstalige muziek)*

Jos: Of dit alles nog niet genoeg is. Ook nog van die piratenfestival muziek. Hoe kan 'n mens daar nu naar luisteren. Afschuwelijk, mijn hele dag is naar de Filistijnen. Waren we maar thuis gebleven.

Ina: Ach Jos, je kunt het amper horen, laat die vrouwen toch.

Jos: Volgens mij zijn ze ook nog van de klets-klets.

Ina: *(blijft bewonderenswaardig rustig)* Ook al is dat zo, dan maakt het nog niets uit. Daar heb je toch geen last van. Laat toch 'n ieder dat doen waar ze blij van worden.

Jos: Ik heb er geen last van, maar ook geen gemak. Ik word er in ieder geval niet blij van.

Ina: *(zucht)* Nee, jij wordt nergens meer blij van.

Jos: Jij ook altijd met je op vakantie gaan. Niet te geloven dat ik er weer in ben getrapt. Ik was veel liever gewoon thuis gebleven. Stom gedoe!

Ina: Nou ja, ik wil ook wel eens 'n keer wat anders zien.

Jos: Het kost 'n hoop geld en wat schiet je er mee op? Als je twee dagen thuis bent, ben je alles weer vergeten.

Ina: Jij misschien, maar ik kan er altijd weer 'n hele poos op teren.

Jos: Als het geld dan toch op moet, dan was ik liever naar Drenthe gegaan. Naar de Witte Bever.

Ina: De Witte Bever?

Jos: Ja, dat weet je toch wel, of begin je nu ook al dement te worden?

Ina: Ik weet werkelijk niet waar je het over hebt.

Jos: Toe Ina, doe niet zo onnozel, dat ALL IN ding, daar in Assen, met dat grote zwembad en die schaatsbaan.

Ina: Ooh, de Bonte Wever zul je bedoelen.

Jos: Het klinkt toch haast het zelfde.

Ina: Nou ja!

Jos: Dat is niet eens zo duur en nu moet je alles zelf bij de hut slepen.

Ina: Dit was nog veel goedkoper. De buurman van Wilfried heeft mij daar enorm mee gematst.

Jos: Dit heeft toch niks met vakantie te maken!

Ina: Daar in Assen ben ik onderhand ook wel uitgekeken. Daar zijn we al 'n keer of vijf geweest.

Jos: Nee, dit is spectaculair!

Ina: Als je de hele dag zo blijft mopperen, dan kunnen we net zo goed onze koffers pakken.

Jos: Niks er van. Jij wilde weg en nu blijven we hier. Wat er ook gebeurt. Ik zit deze week gewoon uit. *(de deur van de caravan gaat open en Gemma komt op met 'n kooitje met 'n cavia. De cavia heet Herman)*

Gemma: *(praat tegen Hetty)* Ik zet Herman vast in het zonnetje. Zo Herman, lekker kereltje *(zet de kooi met hamster in haar tuintje)* Geniet maar van het voorjaarszonnetje. Dag, dag, vrouwtje komt zo weer terug. *(gaat weer naar binnen)*

Jos: Belachelijk, wie neemt er nu 'n cavia mee op vakantie.

Ina: Ach, wat moeten ze dan, zo'n beestje alleen thuis laten?

Jos: Ik snap überhaupt niet wat ze met zo'n rat moeten. Zo'n stink kadaver wil je toch niet in huis hebben.

Ina: Och, zo'n klein beestje daar ruik je toch niks van.

Jos: Alles wat je aan beesten in huis hebt, dat meurt. Daarom komt er bij ons geen vee in huis. Het is onhygiënisch. Beesten horen buiten.

Ina: Als ze dat nu leuk vinden, laat ze dan toch.

Jos: Stom volk. Wie geeft zo'n ongedierte nu een naam. Herman, bespottelijk, hoe gek kun je zijn. (*imiteert Gemma*) Dag, dag, vrouwtje komt zo weer terug. Waar denkt ze dan dat die bontkraag naar toe gaat? Dat ding zit toch in 'n kooi. Of denkt ze dat hij zelf het deurtje open doet. Achterlijk gedoe.

Ina: Erger je toch niet overal zo aan.

Jos: Belachelijk, lekker kereltje, zegt ze tegen 'n pluk haar. En dat moet ik normaal vinden? Ze zal ook wel lid zijn van de partij voor de dieren.

Ina: Het is toch goed dat er mensen zijn die opkomen voor de dieren.

Jos: Wat! De dieren hebben tegenwoordig meer rechten als 'n mens.

Ina: Nu overdrijf je toch wel 'n beetje.

Jos: O ja? 'n Hond mag tegen elke boom aan pissen, ook al is het midden in het dorp. Dat moet ik eens proberen, dat heb ik meteen 'n bon van minstens 100 euro aan de kont. Wildplassen noemen ze dat. 'n Hond kan overal de poot opbeuren, Er is geen mens die daar wat van zegt.

Ina: Dat is toch heel wat anders.

Jos: Ik vind het hetzelfde. Pissen is pissen. (*Ina slaakt 'n diepe zucht en drinkt haar koffie op*)

Gemma: (*op met 'n appeltje, heel kinderachtig*) Zo Herman, ik heb nog even 'n appeltje met jou te schillen. (*ze pakt 'n tuinstoel en gaat bij de cavia zitten en snijdt aan 'n stukje van de appel en geeft het de cavia*) Zo, dat is lekker hè Herman. Dat lust mijn jonge heer wel, hè.

Jos: Jonge heer zegt ze. Het moet toch niet gekker worden. Jonge heer, dan denk ik aan héél iets anders, dan aan zo'n afgekeurde handstoffer.

Ina: Ssssst, hou je toch stil, dat kan ze volgens mij allemaal horen.

Jos: Da's ook de bedoeling, of denk je dat ik het tegen mezelf heb. Ik ben niet seniel.

Ina: (*begint zich eindelijk 'n beetje te ergeren*) Je bent vandaag onuitstaanbaar.

Gemma: (*negeert dit en haalt haar schouders op, ze heeft geen zin om zich hier druk om te maken*) Dat is lekker smikkelen en smullen, hè Herman. Wil je nog wat lekkers van het vrouwtje?

Jos: *(zijn gezicht spreekt boekdelen)* Als het zo moet, ga ik dadelijk naar binnen. Dit trek ik niet. Er zijn grenzen aan wat 'n mens kan verdragen.

Gemma: *(roept)* Hetty, breng je samen met de koffie, ook een stukje witlof mee? Herman vindt dat zo lekker.

Hetty: *(vanuit de caravan)* Joehoe, dat zal ik doen hoor schatje.

Jos: *(stut Ina aan)* Kijk, wat heb ik je gezegd. Ik zit er niet ver naast. Of wil je mij vertellen dat jij je beste vriendin ook schatje noemt.

Ina: *(heeft er genoeg van en begint 'n heel klein beetje kwaad te worden)* Bah, ik heb liever dat je naar binnen gaat, zeurpiet.

Jos: *(ziet weer 'n nieuwe kans om te mopperen)* Lekker is dat, hebben we eindelijk vakantie en 'n beetje goed weer, dan wil je dat ik in dat hok *(wijst naar de caravan)* ga zitten. Het is daar binnen toch al zo benauwd. Je gunt mij ook niet veel. Ga ik voor jouw plezier mee, en dan wil je me niet meer zien. Wat moet ik daar nu van denken?

Ina: Hou toch eens op Jos, Ik krijg een punthoofd van dat gezeur van jou.

Jos: Foei, wat ben jij toch snel aangebrand vandaag. Je kunt wel merken dat je 'n dagje ouder wordt. Je kunt ook niet veel meer verdragen. Vroeger was je veel toleranter.

Ina: Vroeger dramde je ook niet zo door. Je bent onuitstaanbaar.

Jos: *(verontwaardigd)* Tjonge, jonge, nu heb ik het gevreten. Het is toch niet te geloven. *(grijpt heel demonstratief het boek en gaat, al mokkend zitten lezen)*

Ina: *(staat op en pakt de koffiekopjes)* Wil je nog koffie?

Jos: *(mokkend als 'n klein kind)* Nee, ik hoef niks meer, ik heb al gegeten en gedronken.

Ina: Dat is mooi makkelijk, dan hoef ik vandaag niet te koken.

Jos: Doe niet zo onnozel. Je weet best hoe ik dat bedoel.

Ina: En of ik dat weet, dus je wilt zeker weten geen koffie meer?

Jos: Je hoort toch wat ik zeg, of begin je ook al doof te worden?

Ina: *(cynisch)* Oost Indisch doof ben ik al jaren, anders was ik al lang weg geweest. *(loopt naar de caravan)*

Jos: Als je het ergens anders beter kunt krijgen dan moet je onmiddellijk gaan. Dat zou ik ook doen als ik jou was.

Ina: Dus ik moet me geveleid voelen dat jij er nog steeds bent? *(moet er 'n beetje om lachen, gaat naar binnen)*

Jos: *(tegen het publiek)* Typisch vrouwen, ze doen niks anders dan naar complimentjes vissen. *(leest weer verder in zijn boek)*

Hetty: *(heeft 'n dienblad met kopjes en 'n tablet bij zich)* Zo meissie 'n Lekker bakkie troost en 'n stukje witlof voor Herman. Ik heb ook

al een mooie fietsroute gevonden voor vandaag. *(gaat zitten en deelt de koffie, ze pakt dan de tablet en zoekt de route op)* Kijk met de fietsknooppunten routeplanner is dat zo gemaakt. Het mooiste van de Achterhoek.

Gemma: Het is hier werkelijk prachtig. Het mooie coulisselandschap en de stille zandwegen. De prachtige bossen en de opnieuw aangelegde kikkerpoelen. Je hebt gelijk, hier kun je best twee jaar achter elkaar naartoe gaan.

Hetty: En die rust, het gezang van de vogels, Toch wel heerlijk dat buitenleven. Je hoeft niet ver van huis te gaan om heerlijk te genieten

Gemma: En die frisse lucht, heel wat anders dan die benzinedampen in de stad. Ik ben toch wel blij dat we niet naar Praag zijn gegaan.

Hetty: Hoe ver wil je vandaag fietsen?

Gemma: Zo'n 80 kilometer, dat moet denk ik wel lukken. Hoe ver was het gisteren?

Hetty: Gisteren was het 120 kilometer, dat vond ik haast te ver.

Gemma: Ik ook hoor, de kont doet me nu nog zeer.

Hetty: Dan doen we er gewoon 'n beetje olie op en geef ik je een flinke massage dan is het zo weer over. *(Jos ergert zich groen en geel en smijt met 'n flinke klap zijn boek op tafel)*

Gemma: *(schrikt)* Wat gebeurt daar dan? *(staat op en kijkt naar Jos)* Hoorde jij die doffe dreun ook?

Jos: Nee, ik hoorde alleen iets wat ik niet wil horen.

Gemma: Sorry, wat bedoel je daar mee?

Jos: Dat ik van zulk soort praatjes niet gediend ben. Ik zou het op prijs stellen dat jullie 'n beetje beschaafder praten.

Gemma: Wat heb ik dan gezegd? Ik heb alleen maar tegen Herman gepraat.

Jos: Ik heb het ook niet tegen jou, maar tegen die andere tante.

Hetty: Dus je stoort je aan mij?

Jos: Dat kun je wel zeggen ja.

Hetty: *(verbaasd)* Ik heb niet gevloekt, ik heb het F woord niet gebruikt, wat heb ik dan in vredesnaam verkeerd gezegd?

Jos: *(mokkend)* Dat zul je niet weten?

Hetty: *(verontschuldigend)* Nee werkelijk niet. Ik ben me van geen kwaad bewust.

Jos: Dat met die olie en zo.

Hetty: Olie? *(Ina komt weer op met de koffie)*

Jos: Ja, olie, en dat masseren van de billen. Dat hoef ik allemaal niet te weten. Hou zulke details maar voor je. Ik hoef niet te weten wat

jullie zoal met elkaar uitspoken. Belachelijk dat je zoiets in het openbaar vertelt.

Gemma: (*gechoqueerd tegen Hetty*) Nou moe, het moet niet gekker worden. We mogen niet eens meer met elkaar praten.

Hetty: (*kwaad tegen Jos*) Waar bemoei jij je mee? Ga je vrouw maar lastig vallen en laat ons met rust.

Ina: (*probeert de boel te sussen. Jos kijkt boos van de een naar de ander*) Sorry dames, mijn man zit in 'n dip, hij is vorige week zijn baan verloren. Nou is hij 'n beetje uit zijn doen. Hij is bang dat hij geen werk meer krijgt en in de bijstand beland. Hij denkt dat het voor hem gebeurd is.

Hetty: (*schamper*) Dat kun je beter van de baas als van de dokter horen.

Gemma: Een beetje uit zijn doen, noem je dat? Als hij er zo'n toon op na slaat, weet ik zeker dat hij geen werk vindt.

Hetty: Wat? Ik kan me voorstellen dat hij ontslagen is. Zo iemand wil je toch niet voor de voeten hebben lopen. Wat 'n oude mopperpot zeg. Maarten van Rossem kan nog heel wat van je leren. Maar die is nog komisch en dat kan ik van jou niet zeggen. (*gaat demonstratief zitten en drinkt koffie. Ook Gemma drinkt wat ze kijken elkaar hoofdschuddend aan. Daarna voert Gemma Herman witlof*)

Jos: (*tegen de zaal*) Tjonge, jonge, vrouwen is mooi spul. Het is net vuurwerk, mooi om naar te kijken, maar je moet wel afstand bewaren.

Ina: (*sussend*) Alsjeblief Jos, maak nu geen ruzie! Zal ik je omdat het vakantie is 'n glaasje van die dure cognac schenken, die je gekregen hebt bij jouw afscheid?

Jos: Wat mankeert jou dan?

Ina: Hoe bedoel je?

Jos: Wil je mij soms aan de drank helpen? Is het allemaal nog niet erg genoeg?

Ina: (*sussend*) Kom, kom Jos, nu maak je het toch wel erg bont.

Jos: En waarom heb je die fles meegenomen? Dat is bedoeld voor 'n bijzondere gelegenheid. Daar ga je toch niet mee voor de hut zitten. Ik kan je niet meer volgen.

Ina: Ik weet het ook niet meer. Laten we maar 'n eindje gaan wandelen. Dan kom je weer op andere gedachten. Dit schiet zo ook niet op.

Jos: Je hebt net koffie in geschonken. Het is toch zonde dat je dat zo laat staan.

Ina: Nee, nee, dat drink ik eerst wel op.

Jos: Dat is je geraden ook. Alles is toch al zo duur tegenwoordig. Zonder blikken of blozen, zetten ze er weer 5 a 10 procent bij op. De ene keer zeggen ze dat de grondstoffen duurder zijn geworden en de andere keer wordt de belasting verhoogd. Al met al doen ze je telkens bij de bok. Of je nu wilt of niet.

Ina: *(drinkt snel de koffie op en neemt de kopjes mee naar binnen)* Moet ik nog 'n jas voor je meenemen? Of heb je liever je nieuwe vest? Als de zon weg ik kan het wel kil worden.

Jos: Ik dacht dat je vanmiddag pas wou wandelen. Je bent ook zo wispelturig als wat. Je weet ook niet of je poepen of pissen wilt.

Ina: *(vanuit de caravan)* Ik denk dat we er goed aan doen om nu al te gaan. Dan kan het zijn dat je op andere gedachten komt. Nou, wat wil aan, de jas of het vest.

Jos: *(blijft mopperen)* Dan doe de jas maar. Dat vest wat je hebt mee gebracht dat kriebelt als de pest. Je weet toch dat ik niet tegen wol kan. Ik snap niet dat je niet beter uitgekeken hebt. Hoe vaak moet ik dat nu nog zeggen!

Ina: *(komt op met de jas en heeft voor zich zelf ook 'n jasje bij zich, ze doet de sleutels in de buitenkant van de deur. Ze vraagt dan aan Jos)* Wil je het boek nog binnen leggen? *(ze legt de jas over haar arm en legt de jas van Jos over de stoel)*

Jos: Kun jij dat niet even doen?

Ina: Dat kan ik wel, maar dat doe ik niet.

Jos: Ik kan toch ook niet heksen, ik moet het boek nog wegleggen en mijn jas nog pakken. Die heb je toch niet voor niks mee gebracht, neem ik aan. Dan had je 'm net zo goed in de caravan kunnen laten liggen. Wat stom.

Ina: *(is 'n beetje klaar met het gemopper en loopt langzaam richting het pad dat achter de caravan loopt)* Ik ga al vast.

Jos: Gezellig is dat. Willen ze met je wandelen en dan lopen ze alvast 100 meter vooruit. Niet te begrijpen die vrouwen. Sigmund Freud heeft ze heel zijn leven bestudeerd, en aan het einde vroeg hij zich nog af: "Was will das Weib"? *(legt het boek in de caravan, pakt de jas en loopt achter Ina aan. Hij vergeet de deur af te sluiten en de sleutels mee te nemen)*

Hetty: *(als Jos weg is)* Wat 'n vreselijke kerel.

Gemma: Pffffff, je zult zo'n geval 's avonds maar op de bank hebben zitten.

Hetty: Het is toch niet te begrijpen dat hij van die 10 miljoen zaadjes die zijn vader die nacht produceerde, uitgerekend de snelste was.

Gemma: Zo'n zoon wenst niemand zich. Het is me wel 'n exemplaar zeg.

Hetty: Dat zij zo kalm blijft? Ik had hem alle hoeken van de camping laten zien.

Gemma: Het huwelijk is voor haar zoals bij wel meer mensen, 80% geven en 20% niet krijgen.

Hetty: Daar kun je wel eens gelijk in hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto